

PROGRAMA DE MÀ

Ommadawn i Tubular Bells de Mike Oldfield, amb Opus One

Palau Fronteres

Divendres, 13 de febrer de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Rosa Cedrón, veu solista i violoncel

Djilandiàng, conjunt de percussió africana

Opus One

Xavier Alern, guitarres, idea, transcripció i director

Mike Oldfield (1953)

I part

Tubular Bells, Part One

Tubular Bells, Part Two

The Sailor's Hornpipe

II part

Ommadawn, Part One

Ommadawn, Part Two

On Horseback

Durada del concert:

Primera Part, 45 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 45 minuts

La durada del concert és aproximada

#popular

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Poema

Simulacre

Tu, que pots recórrer
el món dins la pantalla,
dir amb exactitud
quin és el to del blau
de la Praia do Sono, a Paraty,
si ja ha arribat l'estiu a la Camarga,
com mou lleugerament les oliveres
el vent a Astypalea,
penses sovint en l'àvia,
que tot i néixer a una illa
mai no es va banyar al mar.

Mira, voldries dir-li ara,
hem escurçat distàncies
però seguim igual:
tenim a tocar l'aigua
i no ens sabem mullar.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg / Sabine Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra / Víkingur Ólafsson / Sondra Radvanovsky / Seong-Jin Cho & London Symphony Orchestra / Piotr Beczala / Igor Levit / María Dueñas / Beatrice Rana / Alexander Melnikov & Quartet Casals / Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti / Orchestre des Champs Élysées & Philippe Herreweghe / Elisabeth Leonskaja / West-Eastern Divan Orchestra & Zubin Mehta / Julia Lezhneva / Emmanuel Pahud & Orquestra Simfònica de la SWR d'Stuttgart / Grigory Sokolov

Entrades i abonaments a partir de 3 concerts
al 15% de descompte a palaumusica.cat

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

El món va conèixer Michael Gordon Oldfield amb vint anys, el 1973, quan va llançar la seva obra mestra, *Tubular Bells*, que es transformà en un emblema de l'era del rock progressiu i de la New Age. Amb només catorze anys va començar la seva carrera formant part del duo folk The Sallyangie. És un músic que sap evolucionar: després dels seus èxits dels anys setanta i vuitanta, als noranta retorna a la música instrumental i d'ambient.

Sobre els intèrprets:

L'orquestra Opus One va ser creada pel guitarrista i musicòleg Xavier Alern per interpretar música d'Oldfield. Va néixer tot celebrant el 50è aniversari de la trilogia màgica del compositor, integrada per *Tubular Bells* (1973), *Hergest Ridge* (1974) i *Ommadawn* (1975). En aquesta vetllada també hi participen Rosa Cedrón (veu), Bieito Romero (gaita) i el quartet de percussió africana Djilandiàng.

Quines són les claus del concert?

Amb aquest concert, Opus One clou al Palau el projecte que va començar el 2023 amb el 50è aniversari de *Tubular Bells*. El 2024 es va interpretar *Hergest Ridge* i ara arriba *Ommadawn*. Aquestes tres obres mestres de la música contemporània ja són un fenomen de culte.

En aquest concert també s'oferirà, un cop més, *Tubular Bells*, obra íntimament relacionada amb *Ommadawn*: Oldfield ha explicat que la inspiració per a l'ambient rural i místic d'aquesta darrera li va venir dels passejos que feia pels turons prop de casa seva, a la frontera entre Anglaterra i Gal·les, buscant alliberar-se de la pressió de l'èxit de *Tubular Bells*...

A què he de parar atenció?

L'estil d'Oldfield és únic i presenta una fusió de folk anglès i celta, rock, minimalisme i música clàssica. *Tubular Bells* es basa en una evolució temàtica en què uns pocs motius melòdics simples es repeteixen, es transformen i se superposen, tot creant un so de gran complexitat.

I si aquest primer èxit requereix una plantilla multiinstrumental –a l'enregistrament original Oldfield va tocar més de vint instruments, com ara guitarra acústica i elèctrica, baix, mandolina, piano, orgue, sintetitzadors i percussió–, a *Ommadawn* s'amplia l'àmbit sonor amb gaita, *bodhrán* (tambor irlandès), banjo, *whistle* (instrument de vent), cordes celtes, cors i percussió africana, que li donen un caràcter ancestral.

Sabies que...

Amb milions de visualitzacions a YouTube, *Tubular Bells* va ser número u al Regne Unit i va romandre a les llistes durant 279 setmanes. Va contribuir a la seva popularitat l'ús del tema principal a la banda sonora de *L'exorcista*, però Oldfield no en va ser consultat ni informat i va pensar que això distorsionaria per sempre la percepció de l'obra, tot convertint-la en un tema de terror.

Anys després, però, va admetre que la pel·lícula va catapultar les vendes de l'àlbum i el va convertir en un fenomen massiu. Darrerament parla d'això com d'una anècdota. També s'ha utilitzat a la sèrie *Stranger things* i a la inauguració dels Jocs Olímpics de Londres el 2012.

Comentari

Ommadawn és el tercer disc en solitari del compositor i multiinstrumentista britànic Michael Gordon (Mike) Oldfield (Reading, Anglaterra, 1953). Va ser publicat pel segell Virgin Records a la darreria d'octubre o principis de novembre del 1975, segons diferents fonts.

Ommadawn constitueix, juntament amb *Tubular Bells* (1973) i *Hergest Ridge* (1974), l'últim treball, així com la culminació del que s'ha anomenat la “trilogia màgica” de Mike Oldfield, els tres àlbums fonamentals de la seva discografia juntament amb *Incantations* (1978). Si bé *Tubular Bells* és el seu disc més famós, diferents enquestes assenyalen *Ommadawn* com el més reeixit de la seva carrera i el preferit per la majoria dels seguidors.

Després del gran èxit de *Tubular Bells*, la recepció de *Hergest Ridge* va ser irregular, en esdevenir un gran èxit de vendes però rebre algunes males crítiques. El jove compositor, enutjat, va decidir respondre-hi amb un nou treball de gran alè i ambició. Se sentia amb energia renovada al seu refugi de The Beacon, prop de la frontera gal·lesa, on s'havia aïllat de la pressió i les molèsties de la fama.

A primers d'any Oldfield va rebre un fort cop personal. La mort de la seva mare va ofuscar la composició tenyint-la d'un gran dramatisme. Mai com a *Ommadawn* Oldfield obriria la seva ànima d'una manera tan diàfana. Si bé *Tubular Bells* és la seva obra seminal i *Hergest Ridge* un ampli desenvolupament del seu llenguatge, no és fins a *Ommadawn* que el compositor arriba a dominar tots els elements del seu art, tant musicals com tècnics, per assolir una obra sòlida, rodona i completa.

A nivell estètic, *Ommadawn* aprofundeix en l'univers que s'entrelluca al disc anterior. La “sonoritat celta” de les seves arrels irlandeses s'expandeix amb l'aportació imprescindible de Les Penning, flautista amb qui Oldfield va fer amistat. La vocalista irlandesa Clodagh Simonds va escriure els textos en gaèlic que interpretà hipnòticament a la primera part, mentre que el prestigiós cornamusaire Paddy Moloney, líder de The Chieftains, va posar-hi la cirereta amb un deliciós passatge en el més pur estil folk.

En tot cas, el talent del de Reading havia desbordat tots els límits. Al seu imaginari cabien climes diferents dels de les Illes Britàniques. Hi havia lloc també per a la llum mediterrània de Grècia, que havia visitat amb el seu germà Terry aquell mateix

any, o el mantra rítmic de la percussió africana que ens transporta a un inquietant clímax d'aterridora intensitat.

És probable que Oldfield fos conscient de la densitat emocional de la seva nova composició. Prova d'això és la inclusió de la cançó *On horseback* al final del disc, una mena de catarsi personal on l'autor canta, amb una innocència naïf, l'experiència de cavalcar en poni pels turons de Hergest Ridge.

S'ha parlat força de la gènesi del terme “Ommadawn”. El propi compositor, en una entrevista el 2017 a propòsit de *Return to Ommadawn*, ens explicava que el terme gaèlic *Amadán*, que apareix al text escrit per Simonds, significa “foll”, o “estúpid”. Sembla que el mot li va agradar tant que el va adaptar al seu gust. Per a Oldfield, aquest “foll” seria el clàssic personatge “tocat per la divinitat” que és present en moltes cultures tradicionals. Les seves qualitats farien que els altres el veiessin com un boig, encara que en realitat fos una mena de xaman, de guaridor o de visionari.

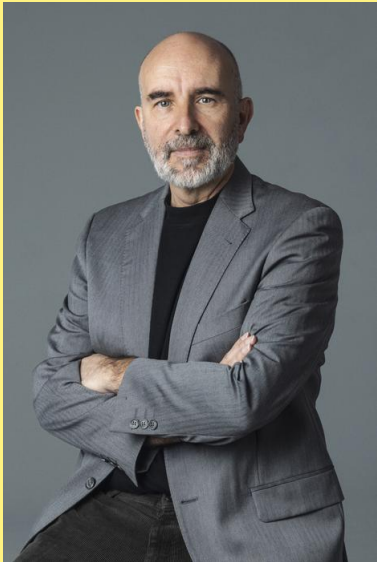
El cert és que Amadán és un antic personatge de la poesia gaèlica. Al poema medieval *Eachtra an Amadáin Mhóir* (L'aventura del gran foll), del qual es conserven diversos manuscrits, aquest personatge apareix com una rèplica al Perceval de Chrétien de Troyes. És sabut que Perceval va ser el cavaller del rei Artús que va conquerir el Sant Grial, cosa que va poder fer gràcies a la seva innocència i rusticitat, car era l'únic dels cavallers de la Taula Rodona “*pur de cor i de cos*”. Friedrich Nietzsche va ridiculitzar el *Parsifal* de Richard Wagner, entre altres coses perquè, al seu parer, el terme *parsifal* significava “idiota”.

Heus aquí, doncs, com Mike Oldfield es va posar en la pell del foll Amadán per iniciar-nos en el camí d'una música nova, ni tan sols somiada abans d'ell, en la recerca del grial musical que feia tant de temps que buscava. A criteri de l'oïdor deixem la consideració de si el va trobar, o no.

Xavier Alern, músic i musicòleg

Biografies

Xavier Alern

És doctor en història de l'art i musicologia, llicenciat en història i ciències de la música i professor superior de guitarra clàssica i contemporània. També ha cursat estudis d'instruments de corda pinçada del Renaixement i del Barroc, producció musical i filosofia.

Alern ha estat distingit amb diversos premis acadèmics, entre els quals destaca el premi extraordinari de doctorat el 2015 de la UAB.

Ha rebut classes magistrals d'intèrprets de la categoria de Carles Trepà, Nacho Rodes, Zoran Dukić o Hopkinson Smith, entre d'altres.

Com a professor, ha impartit docència d'història i estètica de la música a l'ESEM-Taller de Músics, al CSM del Liceu i ha estat professor associat de musicologia a la UAB durant deu anys. També ha estat investigador i ha dirigit el seu propi festival de música antiga, Ars Longa, a Barcelona.

Actualment està centrat en la interpretació i la composició. Com a intèrpret és fundador de *l'ensemble* de música renaixentista Fortuna d'un Gran Tempo, així com d'Opus One.

Opus One

És una orquestra d'instruments contemporanis creada pel musicòleg Xavier Alern el 2021 amb l'objectiu d'interpretar la gran música de Michael Gordon (Mike) Oldfield. El repertori d'Opus One comprèn totes les etapes creatives del compositor britànic, amb un interès especial per la seva trilogia inicial: *Tubular Bells* (1973), *Hergest Ridge* (1974) i *Ommadawn* (1975). Opus One està format per intèrprets virtuoses, amb carreres i experiència destacades.

Els trets distintius d'Opus One són, d'una banda, la voluntat d'interpretar aquestes composicions amb el màxim respecte pel seu esperit reunint dispositius adequats per a la seva realització damunt l'escenari. De l'altra, treballa regularment amb els cantants que van col·laborar amb Mike Oldfield al llarg dels anys vuitanta i noranta (Maggie Reilly, Barry Palmer, Anita Hegerland, Rosa Cedrón, Nikki Lamborn i Roger Chapman), tot esdevenint una proposta única al món en relació amb el repertori musical de Mike Oldfield.

Opus One es va presentar públicament amb un concert en estríming enregistrat al Sincrotró Alba de Barcelona a propòsit del cinquantenari de *Tubular Bells*. Al dia d'avui, l'enregistrament compta amb més d'1,5 milions de visualitzacions. La presentació en directe va tenir lloc al Palau de la Música de Barcelona, amb un èxit rotund de crítica i públic.

Posteriorment, Opus One ha actuat a l'Auditorio Nacional, La Cartuja de Sevilla i a diferents teatres i auditoris d'Espanya. Aquest any ha iniciat una gira espanyola

que visita Bilbao, València, Castelló, Madrid, Las Palmas, Alacant, Conca, Vigo i la Corunya, així com altres ciutats espanyoles i catalanes.

Rosa Cedrón, cantant

És una vocalista, violoncel·lista i compositora gallega.

Entre els anys 1997 i 2005 va formar part del grup folk celta Luar na Lubre, va col·laborar amb Mike Olfield en el seu *Tubular Bells III* i en diverses actuacions en directe. La seva carrera en solitari va començar amb la publicació del disc *Entre dous mares* el març del 2007.

El mes de novembre del 2010 va presentar l'àlbum *Muller*, amb la pianista i gaitera Cristina Pato, amb qui també ha compartit escenari en múltiples ocasions formant el duo Soas. El 2016 va publicar el segon àlbum en solitari, *Nada que perdre*. I el 2019 s'embarcà en *Leira*, amb la companyia Nova Galega de Dansa, amb la qual va explorar nous horitzons. El 2021 va presentar el tercer treball discogràfic, *Nómade*, en què treballava amb el compositor de bandes sonores Sergio Moure de Oteiza.

Formació

Rosa Cedrón, *veu solista i violoncel*

DJILANDIANG Conjunt de percussió africana

Bamba Lamine Baye, *director*

Sidate Mbaye

Moussa Sene

Moussa Dieme

Samdubiang Susso

OPUS ONE

Xavier Alern, *guitarres elèctrica, acústica i clàssica, baix elèctric, mandolina, bouzouki, veu solista a On Horseback, idea, transcripció i direcció*

Carlos Cruz, *guitarres elèctrica, acústica i clàssica*

Manu Suárez, *guitarres elèctrica i acústica*

Chiri López, *guitarres elèctrica i acústica i baix acústic*

Joan Barranca, *baix elèctric*

Oriol Palau, *guitarres elèctrica i acústica*

Santiago Galán, *piano i teclats*

Adrià Bravo, *teclats i sampling*

Xavier Rocosa, *flautes de bec, flauta travessera, percussió, guitarra acústica i veu*

Olaia Brugada, *flautes de bec i veu*

Joan Torras, *percussió i bateria*

Anna Luna, *veu*

Xavi Lite, *veu, mestre de cerimònies, "Caveman"*

Amb la participació de:

Pello García, *uilleann pipe (cornamusa irlandesa)*

Esther Pinyol, *arpa*

Jaume Yelo, *percussió i flauta de bec*

Ivó Oller, *flauta de bec i trompeta*

Cor de nens:

Sebi Galí

Vern Galí

Ari Galí

Flora Cruz

Sarah Trullols

També et pot interessar...

Simfònics al Palau

Dissabte, 21.02.26 – 18.30 h

Diumenge, 12.04.26 - 17.30 h

Sala de Concerts

Pop-rock simfònic

—Orquestra Simfònica del Vallès & Rubio

Llucià Ferrer, narrador

Alba Pérez, Alex Dee i Marc Antolí, cantants solistes

Cor de Teatre (David Costa, director)

Orquestra Simfònica del Vallès

Isabel Rubio, directora

Deep Purple, Elvis Presley, The Beatles, Pink Floyd,
Gloria Gaynor, Donna Summer, Queen, Abba, Bruce
Springsteen, *Grease* i altres grans èxits

Preus: de 20 a 73 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

Telefónica

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The NANDO and EISA PERETTI foundation

Mecenes Protectors

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE FARMACEUTICS DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea impact

The Puig Family Foundation

factorenergia

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing in Care

aena
aeroports per a tu

CARDONER GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

L'AVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

the NEW BARCELONA POST

TMB
Transports Metropolitans de Barcelona

EUROPA FM

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

